

Flaviu Cacoveanu  
18 Aug. — 15 Oct.

Flaviu Cacoveanu's practice unfolds on the border of multiple media. His artistic discourse simultaneously embraces – from a performative perspective – photography, installation, ready-made object, sculpture, and painting, and it mainly occurs at the point where they intertwine. Commuting between many spaces, media, and realities, his coinages are on the one hand an attempt to question the limits of art and on the other, a way of interacting with the immediate reality. By means of minimal site-specific interventions and a strategy based on play, the artist enciphers – filtered through the prism of his personal perception – the ambiguity of the present state of the world in the shape of artifacts, which in turn are polyvalent. In this regard, the artworks proposed by Flaviu Cacoveanu are flashes of observation of the everyday reality and the urban environments the artist moves through, the greater their power of suggestion, the wider the specter of ideas he juggles with.

Concerned with the issue of space, Flaviu Cacoveanu reflects – in his acts and artworks – on the coexistence and reciprocal influence of the physical and virtual space, supplemented by the space of the gallery able to bring new valences and meanings to objects. The artwork *Untitled (Chroma Key Bench)* is an act of changing the way in which an ordinary object is perceived, by transposing it. At the same time, this episode can be read as an invitation to a breathing space in order to contemplate the interlude where visual and spatial perception fragments. This meeting space – physical / virtual – is perceived by the artist as a grey zone where truths are debatable. Thereby, many of Flaviu Cacoveanu's artworks are born on his cell phone – which has in the meantime become not only a living space or an extension of the reality, but outright the artist's studio – in the shape of sketches or short story-type videos, advancing slices of reality which, taken out of the context, are endowed with new meanings.

Interested in the performative self-portrait, Flaviu Cacoveanu stages situations in which the artist is inseparable from the surrounding environment. Sometimes, the gesture is minimalist, other times it carries valences with wide, philosophical senses. The artwork *Untitled (Plastic Bottles)* is a ready-made installation that conveys presence through absence – an indication to the fact that things leave a footprint behind, that they do not vanish in the nowhere.

Another field of interest for the artist is the issue of images in the digital era, from both an artistic perspective (painting, photography, video art) and sociological, in an attempt to provide a reaction to the excess of images that floods us. Wondering how he can transcend the image, the artist breaks it down, re-composes it, conceptualizes it. The artwork *Untitled (Burnt TV Screen)* is one of the solutions that Flaviu Cacoveanu finds for this problem, and it stands not only for an abstract image created out of a partially controlled gesture, but it also comprises – in the first place – the performative act that generated it. Thus, by distilling it, the artist proposes new formulas for assimilating the image and not least, a different perspective for perceiving reality.

His attitude towards art can be deciphered resorting to one of his terms – “conceptual play”. Playing with borders – which sometimes are rigid and suffocating – he questions the authority of definitions and asks himself whether and how they can be overruled. This play also gives birth to the term “Con&Temporary”, an attribute with which the artist identifies himself and which – and at the same time – is able to generate new meanings. This strategy based on taking things apart and re-composing them, the acts of intervening in the surrounding environment and the playful approach are for Flaviu Cacoveanu a way of striving to open – through perception – the artistic discourse at the point where it seemed closed.

Text: Dumitru Bagrin  
Translation: Bertha Savu

Flaviu Cacoveanu  
18 Aug. — 15 Oct.

Activitatea lui Flaviu Cacoveanu se dezvoltă la granița dintre mai multe medii. Discursul său artistic îmbrățișează, dintr-o perspectivă performativă, fotografia, instalația, obiectul readymade, sculptura și pictura în același timp, consumându-se mai degrabă în punctul unde acestea se întrepătrund. Făcând naveta între mai multe spații, medii și realități, invențiile sale sunt, pe de o parte, o încercare de a chestiona limitele artelor, iar pe de altă parte, un mod de a interacționa cu realitatea imediată. Prin intervenții minime de tip site-specific și cu o strategie care implică jocul, artistul încifrează, prin prisma unei percepții personale, ambiguitatea stării actuale a lumii sub forma unor artefacte care sunt, la rândul lor, polivalente. Lucrările pe care Flaviu Cacoveanu le propune sunt, în acest sens, momente de observație a realității cotidiene și a mediilor urbane pe care artistul le parcurge, puterea de sugestie a acestora fiind cu atât mai mare, cu cât spectrul de idei cu care jonglează este mai deschis.

Fiind preocupat de problematica spațiului, Flaviu Cacoveanu, prin gesturile și lucrările sale, meditează asupra coexistenței și influenței reciproce ale spațiului fizic și celui virtual, aici adăugându-se și spațiul galeriei, care are puterea de a da noi valențe și înțelesuri obiectelor. Lucrarea Untitled (Chroma Key Bench) este un gest prin care artistul schimbă felul în care un obiect uzual este perceput, repositionându-l. Totodată, acest episod poate fi văzut ca o invitație la un moment de respiro, pentru a contempla interludiul unde percepția vizuală și cea spațială se fragmentează. Acest spațiu de întâlnire – fizic/virtual – este perceput de artist ca o zonă gri unde adevărurile sunt interpretabile. Astfel, multe dintre lucrările lui Flaviu Cacoveanu se nasc în telefonul propriu – devenit, între timp, nu doar un spațiu locuibil sau o extensie a realității, ci de-a dreptul atelierul artistului – sub forma unor schițe sau a unor filmări scurte de format „story” ce propun felii de realitate care, scoase din context, capătă înțelesuri noi.

Interesat de autoportretul performativ, Flaviu Cacoveanu regizează situații în care persoana artistului este inseparabilă de mediul înconjurător. Uneori gestul este de factură minimalistă, alteleori acesta este încărcat de valențe care deschid sensuri largi, de natură filosofică. Lucrarea Untitled (Plastic Bottles) este o instalație ready-made care sugerează prezența prin absență – o aluzie a faptului că lucrurile lasă în urma lor o amprentă, că nu dispar în niciieri.

O altă preocupare a artistului este problematica imaginii în era digitală, atât din perspectiva artistică (pictură, fotografie, artă video), cât și din cea sociologică, încercând să vină cu o reacție la surplusul de imagine de care suntem inundați. Punându-și întrebarea cum poate transcende imaginea, acesta o fragmentează, o recompune sau o conceptualizează. Lucrarea Untitled (Burnt TV Screen) este una din rezolvările pe care Flaviu Cacoveanu le găsește pentru această problemă și reprezintă nu doar o imagine abstractă creată dintr-un gest parțial necontrolat, dar include în ea mai ales actul performativ care a generat-o. Astfel, distilând-o, artistul propune noi formule prin care imaginea poate fi asimilată și, nu în ultimul rând, o perspectivă diferită din care poate fi percepută realitatea.

Atitudinea lui față de artă poate fi înțeleasă prin termenul care îi aparține – „conceptual play”. Jucându-se cu granițele – care sunt uneori rigide și sufocante – el pune la îndoială autoritatea anumitor definiții și se întreabă dacă și cum acestea pot fi depășite. Din acest joc se naște și termenul de „Con&Temporary”, atribuit cu care artistul se identifică și care, totodată, generează sensuri noi. Strategia bazată pe scindare și recompunere, gesturile de intervenție în mediul înconjurător și atitudinea ludică sunt o modalitate cu care Flaviu Cacoveanu, prin intermediul percepției, încearcă să deschidă discursul artistic acolo unde acesta pare închis.

Text: Dumitru Bagrin  
Translation: Bertha Savu



Unul preocupat de problematica spațiului, Paul Ciocovaru, prin gesturile lui, care lădărește neîncrederea asupra conștientărilor și influenței reciproce ale spațiului fizic și celui virtual, este înțeles și în spațiul digital, care are puterea de a nu valoriza și influența obiectelor. Lucrările Linette (Cliona Key Benchi) este un gest prin care artistul schimbă locul în care un obiect usual este perceput, repositionându-l. Totodată, același obiect poate fi vizitat cu o înfățișare în momentul de răspuns pentru a continge interludiuului unei percepții vizuale și o schimbare de perspectivă. Într-o altă lucrare, artistul prezintă un obiect în două dimensiuni, una în spațiul fizic și una în spațiul virtual, unde grădile de adămărire sunt interpretabile. Astfel, multe dintre lucrările lui Paul Ciocovaru se nasc în același timp – devin, într-o anumită măsură, un spațiu locuibil sau o extensie a realității, ci de-a dreptul adevărați artiști – sub forma unor schițe sau a unor filmuri scurte de realizare „on demand” pe ecranele de realitate care, ascunde din context, capătă înfățișare.

O altă preocupare a artistului este problematica imaginii în era digitală, atât din perspectivă artistică (pictură, fotografie, artă video), cât și din cea sociologică, înscrind în sine două reacții la surplusul de imagini de care suntem înconjuși. Punându-și întrebarea cum poate transcende imaginea, acesta o fragmentează, o recompozează sau o conceptualizează. Lucrarea *Uniteff* (Burel TV Screen) este una din rezolvările pe care Flavio Căcoveanu le găsește pentru a crea o problemă înspăimântătoare în care o imagine abstractă creează dintr-un post-pastoral reînnoit, dar include în ea mai ales acțiunile performanței care generalizează. Artă, din rând, artă, presupune noțiunile primare: imaginea poate fi asimilată și nu în ultimul rând, o perspectivă diferită din care poate fi percepută melancolia.



Opening: 18 Aug. 19:00  
18 Aug. — 15 Oct.

MDA Çiğirli,  
Nevzi Şişirici, 63



Concerned with the issue of space, Plavik Gocavero reflects—in his acts of artwork—on the coexistence and reciprocal influence of the physical and virtual space, supplemented by the space of the gallery able to bring new valences and meanings to objects. The artwork *Untitled (Phone Key Bench)* is an act of changing the way in which an ordinary object is perceived, by transposing it. At the same time, this episode can be read as an invitation to the viewer to reflect on the relationship between the physical and the virtual space. In fragments, this meeting space of physical / virtual – is perceived by the artist as a grey zone where truths are debatable. Thereby, many of Plavik Gocavero's artworks are born on his cell phone – which has in his meaning become not only a living space or an extension of the reality, but outright the artist's studio – in the shape of sketches or short story-type videos, advancing slices of reality which, taken out of the context, are endowed with new meaning.

His attitude towards art can be deciphered retrospectively in one of his terms – "conceptual play." Playing with borders – which sometimes are rigid and suffocating – he questions the authority of definitions and asks himself whether and how they can be overruled. This play also gives birth to the term "Con(Tem)porary," an attribute with which the artist identifies himself and which – and at the same time – is able to generate new meanings. This strategy based on taking things apart and re-composing them, the acts of interviewing in the surrounding environment and the playful approach are for Plavko Cvetković a way of striving to open – through perception – the artistic discourse at the point where it seemed closed.

Cover: SELF-PORTRAIT  
AS TREE  
Photograph, 2013-2022

www.lutnita.md  
galerialutnita@gmail.com  
@galerialutnita